

Grundejerforeningen Toftemosen – de første år.

I 1960 ansøgte brødrene Haven på Toftemosegård om tilladelse til at udstykke deres marker til sommerhusgrunde. Det blev bevilget den 2. november 1960. men det var ikke en tilladelse uden betingelser: Sælgeren, brd. Haven, skulle anlægge veje og heri nedlægge hovedledning til vandforsyning i området.

Vejene skulle være 4 og 6 m brede og lavet af 15 cm singels dækket af lergrus (nu hedder det stabilgrus).

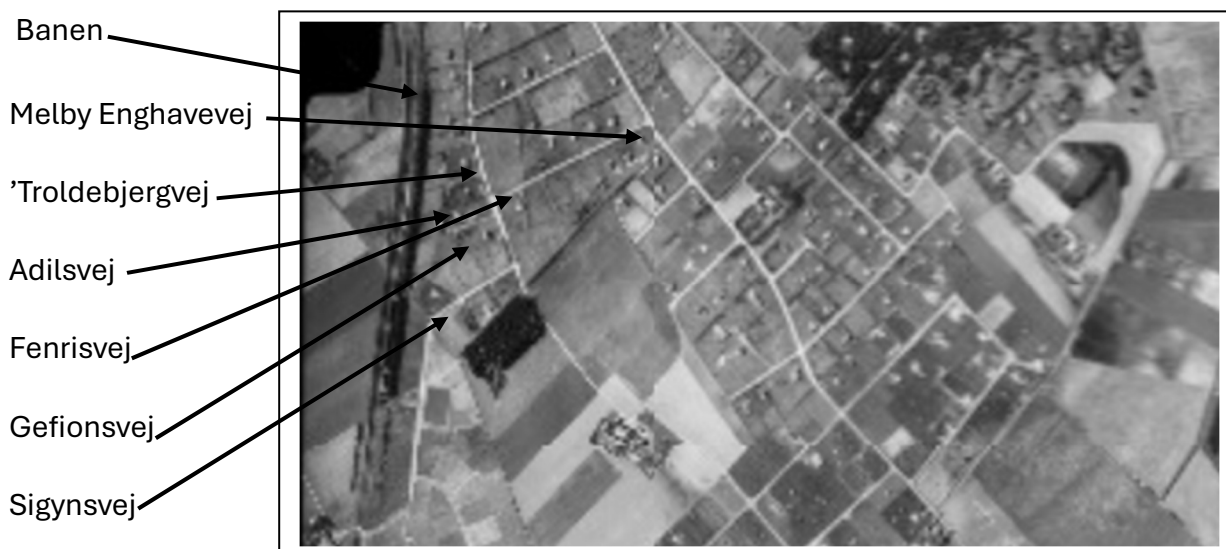
Jeg har ikke været ude at måle, men det skal nok passe, at den kommunale gennemkørende vej, Melby Enghavevej, er 6 meter, mens grundejerforeningens er 4. Det var gode veje i starten, vi brugte i mange år Gefionsvej som petanquebane.

Der var ikke projekteret kloakering, og der måtte ikke indrettes sivebrønde af nogen art.

Alle grunde blev pålagt servitutter svarende til vore dages lokalplaner: mindste grundareal 1.600m², ingen erhvervsvirksomhed eller husdyrdrift, kun et beboelseshus på hver grund og ved evt. kloakering skal grundejerne være medfinansierende. Og så pålægges der grundejerne en pligt til at være medlem af den grundejerforening, som skal stiftes senest et halvt år efter, at 1/3 af grundene er solgt. Det skete i 1963, hvorfor der afholdtes stiftende generalforsamling den 21. juli 1963.

Jeg kom til Melby med mine forældre i 1962 om sommeren for at finde en sommerhusgrund. Det var ikke første gang jeg kom til Melby, jeg kom her også som barn, fordi min onkel Oskar, min morfars bror, havde Lerbjerggård.

Vi fandt ret hurtigt frem til Odinsvej nr. 1. Efter få år blev Odinsvej omdøbt til Gefionsvej, fordi der var flere odinsveje i Melby. Området så den gang sådan ud:

Billedet er et luftfoto fra 1968 og viser det hjørne af grundejerforeningen, som de følgende billeder også omhandler. Banen er yderst til venstre, nærmeste vej parallel med banen er Troldebjergvej med sidevejene Adilsvej, Gefionsvej og Sigynsvej mod banen. Lige neden for

Sigynsvej er der en sort firkant, som var en lille nåletræsskov. Den forsvandt, da den og markerne nedenfor også blev udstykket.

Dette er Gefionsvej i september 1962, da mine forældre for første gang satte fod på egen jord. Billedet er taget op mod Troldebjergvej. Der var græsmarker over det hele, bortset fra at Haven i forbindelse med udstykningen havde plantet en del nåletræer i området. Det er den, der kan ses pible op mellem græsstråene, de dækkede cirka en tredjedel af vores grund. Bevoksningen bag de to personer er piletræer langs med Troldebjergvej. De blev ikke stående ret længe.

Samme motiv bare set mod Sigynsvej og den nåleskov, som dengang grænsede op til grundejerforeningens ydergrænse.

Mine forældre har fundet noget interessant i det høje græs, men bemærk at man fra Gefionsvej kunne se direkte op til kirken. Jeg er ret sikker på, at hvis man kikkede i retning af Roskilde Fjord, kunne man se den, men det har jeg desværre ikke billeder, som kan dokumentere. Vi ligger tæt på vandskellet, men dengang som nu skal man op på højene for se Kattegat. Det næste billede har jeg taget med for at vise den første ”bebyggelse”

på Gefionsvej 1. Her er det tydeligt, at piletræerne op mod Troldebjergvej er stærkt prægede af vestenvinden.

Med udgangspunkt i teltene begyndte vi allerede i 1962 at bygge den første regulære bebyggelse – et skur.

Vi byggede det på syldsten. Det måtte man ikke, derfor blev det ikke anmeldt som eksisterende. Det står der endnu på sine syldsten, jeg har siden fordoblet størrelsen, og nu er det ifølge BBR et eksisterende byggeri. Vægge og tag var eternit, det måtte man gerne bruge, og vi måtte også gerne sove derinde og lave mad, når det var dårligt vejr.

Mine forældre boede på Nørrebro og havde aldrig bil. De kom frem og tilbage med toget og klarede sig heroppe med cykler. Dengang skulle man bare til Melby for at få dagligvarer, der var to købmænd - den velassorterede i trekanten midt i byen og så Sir William med smugkro ved siden af Lerbjerggård. Det blev han kaldt, han hed bare William, og hans butik holdt kun til han takkede af en gang i begyndelsen af halvfjerdsere. Den anden butik kom godt i gang, da et par unge driftige folk overtog den, men de skulle videre til noget større efter få år, hvorefter et helt andet ægtepar tog over. Manden var lidt for alkoholiseret og konen behandlede alle kunder som potentielle butikstyre. Det gik ikke, så da butikken var billigt til salg, købte købmand Vad den og lavede de om til lejligheder. Så var der en konkurrent mindre.

Da mine forældre blev pensionerede, flyttede de herop i hele sommerhalvåret, men efter få år døde min mor, og så overtog jeg sommerhuset.

Omkring Gefionsvej

Min lille historiefortælling handler af gode grunde mest om området omkring Troldebjergvej, Fenrisvej, Adilsvej, Sigynsvej og så selvfølgelig Gefionsvej. Mange af grundene blev bebygget allerede i 60'erne. Det var nemt at følge med i, hvad der skete, fordi vi hele siden kunne se hinanden.

På Sigynsvej 1 byggede politibetjent Kroll et lille hus, som vi bare kaldte Krolls hus. Efter nogle år erstattede nogle nye ejere det lille hus med et større, som står der endnu. De nye ejere, som ikke er der mere, var en dysfunktionel familie, som vi derfor kaldte den lykkelige familie. Grunden har sidenhen haft forskellige ejere,

I Sigynsvej 6 fik familien Råberg opført det hus, som stadig står på grunden. Manden havde et så kraftigt organ, at vi kunne høre, hvad han sagde, derfor hed deres hus Råbebergs hus. En gang i firserne overtog en politiassistent fra København huset.

I 1962 købte doktor Koch fra København Sigynsvej 2 og 4. På disse grunde var der også plantet små nåle- og birketræer, som ad åre blev til skov. Vi så aldrig doktor Koch selv, men han fik opført et lille skur på Sigynsvej 2. Sommetider kom hans to sønner på besøg, de lavede ikke noget, men drak sig mere eller mindre fulde, og hvis den blev så høj, at de ikke kunne finde ud af at indrette sig i skuret, kom de ind til os og sov den ud. I 1996 døde doktor Koch, og sønnerne arvede grundene, men de ville ikke have dem og satte dem til salg. I løbet af de lidt over 60 år uden pleje havde bevoksningen udviklet sig til ren urskov – mest nåletræer på nr. 2 og birk på nr. 4. Vi øjnede en mulighed for at bevare noget mere fri natur, og samtidig begrænse bebyggelsestætheden. Det var politiassistenten i nr. 6 enig i, hvorfor vi aftalte at

købe hver sin af doktor Kochs grunde. Det holdt kun ganske få år, så flyttede politiassistenten til Jylland og solgte sine to grunde separat. Den første nye ejer af nr. 4 var en spekulant, som bare fik opført et hus til videresalg.

Gefionsvej 3 har altid været omgivet af mystik. De første ejere kom tilsyneladende aldrig på grunden. Vi så i hvert fald ikke noget til dem. Den næste ejer, som kom til i 70erne eller 80erne, var en meget sikkerheds bevidst mand, som startede med at sætte overvågningsudstyr op ved indkørslen til grunden. Dernæst fik han opført et skur og indkøbt en beboelig skurvogn, men manden så vi aldrig noget til. Både overvågningsudstyr, skur og skurvogn stod bare og forfaldt.

Sidst i 90erne overtog en ældre mand grunden, men da var skur og skurvogn så forfaldne, at han anskaffede en campingvogn, som han boede i. Han er for nogle år siden blevet syg og flyttet andetsteds hen. Campingvognen står der stadig.

På Gefionsvej 4 ligger Marcussens hus, Marcussen var den først ejer tilbage i 60erne. Han var personalechef hos Ford Motor Companys samlebåndsfabrik i København. Dengang blev alle stumperne, som skulle samles til fordobiler, transporteret i kasser, fordkasser. De brugte kasser fik Marcussen leveret videre til Gefionsvej 4, hvor brædderne blev til den vægbeklædning, som stadig sidder på huset.

Gefionsvej 2 har selvfølgelig også sin historie. Olsen med kone og to børn købte grunden i begyndelsen af 60erne og fik opført et Jepsenhus, som stadig står på grunden. Olsen var fodboldspiller på rimelig højt niveau, men det gik galt i familien. Kone og børn forlod ham, og det havde han bare ikke godt af. Jeg ved ikke, hvor længe han havde et job, men det holdt op i takt med, at han lige så stille gik i hundene. Han blev kendt for at køre rundt i området på sin knallert med bajere i en grøn mælkekasse på bagagebæreren. Det var en sørgelig skæbne, som selvfølgelig fik en ende, hvorefter en lidt fjern slægtning af ham arvede grunden. Han var en anderledes driftig mand, som egenhændigt byggede det store hus, som nu står på grunden ved siden af Olsens oprindelige Jepsenhus.

Vores genbo på Fenrisvej 15 var oprindelig en munter familie med en to – tre mindre børn. De blev der nogle år, men solgte så til en ny ejer, som vi ikke så ret meget til, og som efterhånden holdt helt op med at komme i huset. Det stod bare og forfaldt, indtil den nuværende ejer købte grunden, fik revet huset ned og opført det hus, som nu står der. Ejeren er vores nuværende formand, Bent, og hans kone Birte, og det er Bent, som har opfordret mig til at fortælle om grundejerforeningens tidlige historie. Det er så blevet til historier om det hjørne af foreningen, som jeg har hjemme i.

April 2026
Franck Johnsen
Gefionsvej 1